

ret mod investeringer i ny teknologi, produktudvikling og markedsføring af nye produkter.

Tilpasningen af erhvervslivets struktur til de kommende afsætningsmuligheder ville forudsætte en kraftig og målrettet indsats på forsknings- og uddannelsesområdet.

Investeringer på transport-, forsynings- og kommunikationsområdet måtte ligeledes tillægges høj prioritet i vækstpoltikken. I denne forbindelse omtalte statsministeren opbygningen af det såkaldte bredbåndsnet.

Den økonomiske vækst skulle stimuleres gennem en styrkelse af opsparring og kapitalformidling. Kapitalformidlingen og kapitaltilførslen til erhvervene skulle lettes gennem en række ændringer af erhvervsbeskatningen og gennem forbedrede vilkår for aktieemission samt ved en forbedring af realkrediten til erhvervsformål. Udbuddet af ansvarlig risikovillig kapital måtte øges, og aktiebesiddelse skulle kunne spredes til bredere kredse i befolkningen. Regeringen ville tillige foreslå, at pensionskasserne og livforsikringsselskaberne fik øgede muligheder for at placere deres midler som ansvarlig kapital i vore virksomheder.

Landbrugets, fiskeriets og byggeriets problemer ville blive søgt løst.

Statsministeren beskæftigede sig derefter med skattereformen. Den høje beskatning af merindkomst hos personer og de store forskelle i indkomstbeskatningen af personer, skattepligtige selskaber og skattefri institutioner gjorde det nødvendigt at ændre skattereglerne. Disse skulle belønne initiativ og arbejdslyst, tilskynde opsparings- og investeringsdispositioner, som var egnede til at fremme produktion og beskæftigelse, og skattereglerne måtte gøres enklere og lettere at forstå.

Man måtte sigte mod en betydelig forlængelse af proportionalstrækket. Det måtte antagelig ske over nogle år, men på længere sigt kunne målet være at føre proportionalskatten helt til tops, så beskatningen af den først og den sidst tjente krone blev den samme.